

Stauning, Sundbo, Marinus Sørensen, Weygaard, Wiinblad, Wilmann, Fr. Andersen (Kh.-Frb. ø. Stkr.), Fr. Andersen (Holbæk A.), P. Andersen, Andreasen, Bjerring, Bording, Borgbjerg, Bresemann, N. C. Christensen, Fisker, Friis-Skotte, Hartvig Frisch, Chr. Hansen, H. P. Hansen, Knud Hansen, Ludvig Hansen, Hauge, Hækkerup, Einer Jensen, Harald Jensen, J. Chr. Jensen, J. P. Jensen, Jønson og Jørgensen.

Nej:

Korsgaard, Ole Bjørn Kraft, Kragh, Knud Kristensen, Kr. Kristensen, Kyed, J. C. A. Larsen, Mads Larsen, Søren Larsen, Larsen-Badse, Laursen, Johannes Lou, Madsen-Mygdal, Elna Munch, P. Munch, Axel Møller, Christmas Møller, N. Neergaard, Svend Nielsen, Nørskov, Olav Olsen, Parkov, C. O. Pedersen, A. C. D. Petersen, Niels Petersen, Pinholt, Pinstrup, Pitzner, Povlsen, Pürschel, Rahbek, Raunkjær, Reedtz-Thott, Rode, Rytter, Samuelsen, Sevelsted, Slesbager, Steen, C. J. F. Sven, Chr. Søgaard, Tange, Thorhauge, Ulrich, H. F. Ulrichsen, Vadgaard, Vanggaard, Vejen, Vesterager, Zahle, Holger Andersen, J. Oskar Andersen, Hagbart Berg, Bindslev, Blang, Bouet, Vagn Bro, Brorsen, Busk, Carlsen-Skiødt, A. Chr. Christensen, Christen Christensen, Chr. Ernst Christensen, Clausager, Dahlgaard, Drachmann, Elgaard, Fibiger, Fraenkel, Niels Frederiksen, Fuglsang, Gratwohl, A. M. Hansen, H. C. Hansen, I. A. Hansen, Martin Hansen, Viggo Hansen, Mathilde Hauschultz, Hedelund, Hendriksen, Himmelstrup, Holdgaard, Ibsen, J. Jacobsen, Aksel Jensen, Henrik Jensen, Jens Jensen, N. P. Jensen, Jensen (Broby) og Julin.

Stemmer ikke:

Orla-Jensen, Willesen, Axel Dam og Holstein.

Fraværende med Orlov:

C. C. Heilesen.

Fraværende:

Schmidt.

Forhandlingen om Lovforslaget genoptoges.

Korsgaard: Med Henblik paa den Situation, vi vilde komme ind i i denne Uge, udtalte jeg ved Finanslovsforslagets tredie Behandling, at hvorledes Historien vilde ende, det kunde man ikke vide. Nu kan man vel saa nogenlunde sikkert vide det, og jeg mener i hvert Fald fra mit

Synspunkt at have Lov til at sige, at Historien endte saare bedrøveligt.

Der er en stor romersk Kejser, der har sagt, at Folket skal nu en Gang have baade Brød og Skuespil. Jeg tror, man tør sige, at af Skuespil har vi i de sidste Døgn haft nok; og jeg tror at turde sige, at den Dagsordensdebat, vi lige har forladt, var et Skuespil af den aller daarligste Art, et Skuespil, som hvis det var et virkeligt Skuespil

Formanden: Nu er det Forslaget, der behandles, ikke Dagsordenen.

Korsgaard: Meget vel, det er jo Forslaget. Men Baggrunden for Forslaget er jo dog noget bestemt, og dette bestemte er jo altsaa . . . da jeg nu ikke maa tale om Skuespil, saa maa jeg vende mig til det andet, nemlig Brødet.

Og jeg vil da gerne spørge, om det, vi nu er kommet igennem, giver Brød til en eneste Sjæl i dette Land. Var det ikke med Henblik paa Brødet, at disse Forslag, saavel fra Socialdemokratiet som fra konservativ Side, blev fremsat? Jeg tror, man vil erkende, at saaledes var det; jeg tror, at man fra Socialdemokratiets Side maa erkende, at de Forslag, som udarbejdedes af de Konservative, havde Tilslutning fra Arbejderne i de paagældende Virksomheder. Jeg gad vide, om Arbejderne ud over Landet, naar de ser paa, hvad der er kommet ud af det hele, og de ser, at der intet er kommet — mon de saa ikke forstaa, at Skylden herfor er retteligen Socialdemokratiets? Ja, ja, man smiler fra Socialdemokratiets Lederes Side, men det er jo ikke fuldt saa sikkert, at de Arbejdere, der saa sandelig ikke har staaet bag ved de Manøvrer, der paa forskellig Maade fra Socialdemokratiets Side er foretaget i denne Sag, er fuldt saa sikre paa, at det, Socialdemokratiet har gjort, var det rette. Eet er jo givet, at hvis Socialdemokratiet havde givet de Konservatives Forslag deres Bifald, vilde der i Folketinget kunne være skabt et Flertal for at gøre Forsøg paa at faa Forslag ført gennem Rigsdagen, der faktisk gav Brød.

Men har dette med Brødet virkelig interesseret Socialdemokraterne? Er det andet end Skuespil, vi har hørt fra deres Side? Jeg kan ikke faa fat paa Brødet, men jeg kan faa fat paa Skuespillet. De socialdemokratiske Ledere kan dog ikke være saa taabelige at tro, at vi fra konservativ Side kunde gaa ind for de Forslag, de har fremsat. Socialdemokraterne maa dog ogsaa have den politiske Forstaaelse, at de ved, at de Kon-